

Publicerad 2020-07-14 10:41 av den nakna poeten

2020-07-14

förlusten

när jag möter någon so jag börjar att tycka om mycket

så fylls jag av glädje och energi . särskilt om jag börjar

känna mer en vad jag borde . i min hemlighet när jag

förtrollas ut av hennes aura och karisma . och det växer

och fylls med värme och liv det är genant . att berätta

men jag kan inte hjälpa eller styr vad jag känner . för en

del som jag möter på min mörka väg som lyser upp min

atmosfär på min resa igenom mitt liv . därför gör det ont

när jag förlorar någon som står mej nära känslomäsigt .som

när en stjärna slocknar och faller i från min himmel . likt en

känsla inom mej stängs ner så jag slutar att känna den i mitt

bröst då blir saknaden stor när all kärlek sackta försvinner bit

för bit . när kylan sackta lägger sej över min redan frusna själ

. för då tar sorgen över och släcker ner allt inom mej med sinna

tårar så att glädje slocknar inom mej

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten